

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

skyttelsesmiddel for industrilande burde høre fortiden til, men der bør naturligvis samtidige afgørende fremskridt i afskaffelsen af de mange andre handelsændringer, der tjener beskyttelsesformål. Her er det ikke mindst importforholdene i Japan, vi har i tankerne.

På landbrugsområdet er det danske hovedsynspunkt, at EF's fælles landbrugspolitik skal fortsætte efter de gældende principper. Vi mener ikke, at der er grundlag for at tilbyde nogen øjeblikkelig formindskelse af den nuværende beskyttelse af landbrugsproducenterne i EF-området. Dette udelukker dog ikke, at enkelte bestanddele i den fælles landbrugspolitik for konkrete varer vil kunne diskuteres.

Det er ønskeligt, at der på konkrete områder kan gives USA og udviklingslandene rimelige forhandlingstilbud på landbrugsområdet. Uden passende indrømmelser på dette område vil der bestå fare for, at forhandlingerne overhovedet ikke kommer i gang. Man kunne overveje som et udgangspunkt, således som det blev diskuteret i Kennedyrunden, at aftale en gensidig fastfrysning af landbrugsbeskyttelsen vare for vare, men interessen såvel inden for EF som i USA samler sig om mere konkrete varearrangementer.

Fra amerikansk side er man meget optaget af tanken om, at EF åbner sit marked for import af foderkorn og vegetabiliske olier mod til gengæld at få bedre importvilkår for mejeriprodukter og eventuelt kød i USA. Dette må være i dansk interesse.

Tilsvarende vil regeringen støtte, at EF åbner mulighed for, at udviklingslandene kan opnå større eksportindtægter for nogle af deres mere eller mindre forarbejdede landbrugsvarer. Umiddelbart var man i Washington ikke synderlig stemt for særskilte vareaftaler, hvilket hænger sammen med, at den amerikanske landbrugsstøttepolitik er under delvis afvikling. En beredvillighed fra EF's side til at drøfte de elementer i den fælles landbrugspolitik, som har betydning for samhandelen med USA, vil måske kunne bane vejen for en „forhandlingspakke“ om korn og mejeriprodukter. Det skulle på sin side endvidere hjælpe til, at USA kan følge EF i en mere liberal importpolitik over for udviklingslandenes vigtigste eksportvarer.

Det har fra første færd stået klart, at man på begge sider af Atlanten og ligeledes i Japan tillægger de forestående handelsforhandlinger stor betydning. Dette kom til udtryk i dr. Kissingers Europatale i sidste måned, da han opridsede de valutariske, handelsmæssige og sikkerhedspolitiske problemer, som USA ser i relation til Europa og Japan, og tog til orde for, at de behandles ud fra en helhedsbetragtning, bevidstheden om et fælles ansvar og nødvendigheden af at samvirke mellem de tre økonomiske kraftcentre i den vestlige verden.

Regeringen lægger vægt på, at disse problemer hurtigt søges løst. Uanset at der ikke er fastlagt egentlige tidsfrister, skulle de forestående forhandlinger nødig trække ud i mere end 1½-2 år.

Det er den danske regerings håb, at der allerede på ministermødet i Tokyo til september, hvor told- og handelsforhandlinger vil blive åbnet, opnås enighed om visse grundlæggende retningslinjer for de kommende forhandlinger. På samme måde vil drøftelserne på Den internationale Valutafonds møde i Nairobi senere i september forhåbentlig føre frem til fastlæggelse af de grundlæggende principper for en valutareform.

På denne baggrund er det muligt, at præsident Nixons planlagte besøg i Europa til efteråret vil kunne resultere i en bekræftelse af de i Tokyo og Nairobi vedtagne principper med speciel understregning af de særlige amerikansk-europæiske interesser og relationer.

Fra dansk side har man gjort det klart, at EF-Rådet kun kan tage stilling til egentlige EF-problemer. Andre spørgsmål må drøftes uden for EF's institutioner. Derimod vil det efter den danske regerings opfattelse ikke være hensigtsmæssigt at søge afholdt et topmøde mellem EF-landene og USA med henblik på en samlet drøftelse af alle de spørgsmål, der er rejst fra amerikansk side.

Jeg skal herefter komme nærmere ind på forholdet til udviklingslandene.

Danmark går ind for, at EF bidrager til den økonomiske fremgang i udviklingslandene. Man stiller sig positivt over for pristabiliserende arrangementer på råvareområdet, som gennem større sikkerhed for udviklingslandenes eksportindustri vil tilvejebringe et bedre grundlag for en økonomisk